

Talan väckt den 10 augusti 2006 – Arkema m.fl. mot kommissionen

(Mål T-217/06)

(2006/C 249/32)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Arkema France SA (Puteaux, Frankrike), Altuglas International SA (Puteaux, Frankrike) och Altumax Europe SAS (Puteaux, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Winckler, S. Sorinas och P. Geffriaud)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 31 maj 2006 i ärende COMP/F/38.645 med stöd av artikel 230 EG i den del som beslutet rör Arkema,
- i andra hand, ogiltigförklara eller i vart fall – med stöd av artikel 229 EG – sätta ner det bötesbelopp som Arkema har ålagts genom beslutet,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall ogiltigförklara kommissionens beslut K(2006) 2098 slutligt av den 31 maj 2006 i ärende COMP/F/38.645-Metakryl i den del som det innebär att Arkemas moderbolag åläggs ansvaret för den överträdelse av artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet som Arkema har gjort sig skyldig till genom att delta i ett system av avtal och samordnade förfaranden i metakrylbranschen, bestående i diskussioner om priser, ingående, genomförande och övervakning av prisöverenskommelser, utbyte av kommersiellt betydelsefulla uppgifter och konfidentiella uppgifter om marknader och företag och deltagande i återkommande möten och andra kontakter i syfte att främja överträdelsen. I andra hand yrkas att det ålagda bötesbeloppet skall sättas ner.

Till stöd för förstahandsyrkandet gör sökanden gällande att kommissionen, när den har ålagt Arkemas moderbolag ansvaret för Arkemas överträdelse på grundval av en presumtion hänförlig till att dessa moderbolag var innehavare av nästan hela Arkemas kapital vid tiden för omständigheterna i det aktuella fallet, har grundat sig på felaktig rättstillämpning och felaktiga faktiska omständigheter vid tillämpningen av bestämmelserna om ett moderbolags ansvar för överträdelser begångna av dess dotterbolag samt åsidosatt principen om icke-diskrimi-

nering. Sökanden anför vidare att kommissionen har åsidosatt den i artikel 253 EG angivna motiveringsskyldigheten och principen om god förvaltningssed genom att inte bemöta de argument som har framförts under det administrativa förfarandet med innebörden att Arkema åtnjöt fullständigt oberoende vid beslut angående sin affärspolicy, trots att moderbolagen var innehavare av nästan hela Arkemas kapital vid tiden för omständigheterna i målet.

I andra hand yrkar sökanden att böterna skall ogiltigförklaras eller i vart fall sättas ner. Sökanden åberopar ett flertal grunder till stöd för sina yrkanden i denna del, däribland att kommissionen har grundat sig på felaktig rättstillämpning och felaktiga faktiska omständigheterna när böternas grundbelopp har fastställts. Sökandena gör gällande att grundbeloppet är orimligt högt eftersom överträdelsen endast haft en mycket begränsad påverkan på de relevanta produktmarknaderna. Sökandena anför dessutom att kommissionen har åsidosatt motiveringsskyldigheten och principen om god förvaltningssed genom att inte ta överträdelsens konkreta påverkan i beaktande vid fastställande av grundbeloppet.

Sökanden gör vidare gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och grundat sig på felaktiga faktiska omständigheter, när den med hänvisning till böternas avskräckande verkan har ökat grundbeloppet med 200 procent och därvid grundat sig på moderbolagets dåvarande omsättning. Överträdelsen kan nämligen inte tillskrivas moderbolaget med hänsyn till Arkemas affärsmässiga oberoende samt till att personer i ledande ställning i moderbolagen inte har varit inblandade i överträdelsen.

Sökanden gör även gällande att kommissionens tillämpning av begreppet upprepad överträdelse är uppenbart orimlig och står i strid med legalitetsprincipen och rättssäkerhetsprincipen, eftersom överträdelser vilka begåtts 1984, 1986 och 1994 har tagits i beaktande vid ökningen av bötesbeloppet. Sökanden hävdar dessutom att kommissionen vid tillämpningen av principen om upprepade överträdelser har åsidosatt principen *ne bis in idem* och proportionalitetsprincipen, eftersom kommissionen i nyligen meddelade beslut i andra ärenden redan upprepade gånger har beaktat tidigare fastställda överträdelser.

Sökanden hävdar även att kommissionen har grundat sig på felaktiga faktiska omständigheter, eftersom bötesbeloppet inte har satts ner trots att vissa av de ifrågasatta förfarandena aldrig kom att tillämpas i praktiken.

Sökandena åberopar som sista grund att kommissionen vid fastställandet av bötesbeloppet även borde ha beaktat, som en omständighet i övrigt, att sökanden nyligen har ålagts kännbara böter.